

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA B_____

SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. _____

SENTINȚA PENALĂ NR.

Ședința publică din data de 02.12.2020

Instanța constituită din:

JUDECĂTOR: M____ A____ C_____

GREFIER: P____-Ș____ M____-R_____

Ministerul Public este reprezentat de PROCUROR: Ș____ C_____, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B_____

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea în cauza penală de față care s-a dezbătut în fond în ședința publică din data de 14.09.2020, care face parte integrantă din prezenta sentință, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 29.09.2020, ulterior pentru data de 14.10.2020, pentru data de 29.10.2020, pentru data de 13.11.2020 și apoi pentru data de 02.12.2020.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părții.

Procedura legal îndeplinită.

Instanța, în urma deliberării, a pronunțat sentința de mai jos:

I N S T A N Ț A

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 3434/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria B_____, înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 29.04.2020 sub nr. de dosar _____, a fost trimis în judecată inculpatul în stare de libertate, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de zădărnicierea combaterii bolilor, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 1 C.pen.

În cuprinsul actului de sesizare, s-a reținut că la data de 11.04.2020, inculpatul a încălcat măsurile de carantină dispuse pentru prevenirea sau combaterea bolilor infectocontagioase, fugind din spațiul special amenajat în care fusese introdus în carantină.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 5.06.2020, definitivă prin necontestare, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

Inculpatul a recunoscut comiterea faptei în faza de urmărire penală, iar în faza de judecată s-a prezentat personal în fața instanței și a solicitat judecarea cauzei conform procedurii în cazul recunoașterii vinovăției prevăzute de art. 375 C.pr.pen. Raportat la faptul că instanța a admis cererea formulată, în cauză nu au fost administrate alte probe, soluția fiind pronunțată pe baza probelor aflate la dosarul de urmărire penală.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarea situație de fapt:

La data de 31.03.2020, întrucât a revenit în țară din Suedia, inculpatul a fost introdus în autoizolare la adresa acestuia de domiciliu din loc., _____, jud. B_____, pentru o perioadă de 14 zile, respectiv în intervalul 31.03._____20.

La data de 11.04.2020, în jurul orei 10:20, o patrulă formată dintr-un polițist și un jandarm, efectuând activitățile de verificare a persoanelor aflate în autoizolare, a constatat că inculpatul nu se afla la adresa de domiciliu. Astfel, în momentul în care organele de ordine publică au ajuns la adresa la care inculpatul ar fi trebuit să se afle în autoizolare, la geamul imobilului a ieșit doar concubina inculpatului, iar când a fost întrebată unde se află inculpatul aceasta a arătat că nu știe, fiind posibil ca inculpatul să se afle la mama sa, la un imobil învecinat. Inculpatul a revenit abia după aproximativ 15 minute la adresa de domiciliu, motivând că s-ar fi aflat într-o anexă a imobilului.

Constatând că inculpatul nu a respectat măsura autoizolării, organele de poliție au sesizat Direcția de Sănătate Publică B____, care a dispus introducerea în carantină a inculpatului pentru o durată de 14 zile, începând cu data de 11.04.2020. În acest sens, în cursul aceleiași zile, în jurul orei 13:00, inculpatul a fost condus la centrul special amenajat de la Căminul liceului „S_____ M_____” din mun. C____, fiind introdus în carantină. Acesta a fost introdus în camera de la etajul întâi al clădirii, fiindu-i comunicat regulamentul interior de carantinare.

După ce a fost introdus în carantină, inculpatul a ieșit de mai multe ori la geam pentru a fuma, împrejurări în care i-a comunicat că va fugi din carantină martorului C_____ C__, polițist local desemnat să își exercite atribuțiile în ziua de 11.04.2020 la căminul amenajat pentru carantinarea persoanelor. În pofida faptului că martorul a încercat să îl liniștească pe inculpat și i-a explicat că dacă va fugi își va complica situația, profitând de un moment de neatenție, inculpatul a fugit din centrul de carantină, fiind identificat de către organele de poliție în jurul orei 17:35 în zona gării din mun. C_____.

Pentru a reține această situație de fapt, instanța a avut în vedere ansamblul probator administrat în cursul urmăririi penale, însușit de către inculpat conform art. 374 alin. 4 C.pr.pen., respectiv: proces-verbal de constatare însoțit de o copie după lista persoanelor aflate în autoizolare (filele 8-9 d.u.p.); proces-verbal de constatare a lipsei inculpatului de la domiciliu (fila 10 d.u.p.); raportul din data de 12.04.2020 (fila 11 d.u.p.); copie după declarația completată la introducerea în carantină (fila 12 d.u.p.); declarația martorului B___ B_____ B___ (fila 13 d.u.p.); declarația martorului C_____ C__ (fila 14 d.u.p.); proces-verbal de depistare (fila 15 d.u.p.); hotărârile nr. 9/17.03.2020 și 12/09.04.2020 ale Comitetului Local pentru Situații de Urgență C_____ (filele 17-19 d.u.p.); declarația dată în calitate de suspect (filele 28-29 d.u.p.).

Astfel, împrejurarea că inculpatul nu a respectat în primă fază măsura autoizolării la domiciliu se probează pe baza procesului-verbal din data de 11.04.2020 și a raportului din data de 12.04.2020, când organele de ordine publică au constatat prin propriile simțuri că inculpatul nu se afla la adresa de domiciliu, în contextul în care inculpatul nu a fost în măsură să ofere o explicație pertinentă pentru absența sa de aproximativ 10-15 minute până la momentul apariției din spatele curții imobilului, precum și față de incongruențele sesizate cu referire la justificările prezentate de inculpat și concubina acestuia din perspectiva expusă. Aspectul că, pe cale consecutivă, inculpatul a fugit din spațiul special amenajat în care fusese introdus în carantină se configurează, la nivel probator, prin corelarea depozițiilor testimoniale furnizate de martorii B___ B_____ B___ și C_____ C__, care au luat la cunoștință nemijlocit de intenția exprimată de inculpat în sensul nerespectării carantinei și care au constatat că la data de 11.04.2020, inculpatul a părăsit centrul amenajat din Căminul Liceului S_____ M_____ C_____, cu procesul-verbal de depistare, întocmit la aceeași dată cu prilejul depistării inculpatului de către organele de poliție și jandarmerie după ce părăsise centrul de carantină. În faza de judecată, inculpatul și-a însușit parcursul faptic trasat pe baza mijloacelor probatorii examinate și a recunoscut că la data de referință, a fugit din spațiul special amenajat în care fusese introdus în carantină.

Pe baza materialului probator expus, instanța constată că fapta ce incumbă inculpatului există în materialitatea sa, astfel că soluția de achitare fundamentată pe dispozițiile art. 16 lit. a) C.pr.pen., propusă de apărătorul inculpatului, nu se impune a fi adoptată în cauză. Adicional, argumentația

expusă de apărătorul inculpatului cu prilejul prezentării concluziilor pe fondul cauzei nu este susceptibilă să conducă la concluzia inexistenței faptei.

Deși a existat o acțiune de sustragere de la măsura carantinei, instanța apreciază că acestei fapte nu i se pot conferi valențe penale, întrucât în situația concretă dedusă judecării **nu sunt întrunite condițiile de tipicitate obiectivă a infracțiunii de zădărnicierea combaterii bolilor**, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen.

Situația premisă pentru a se reține infracțiunea prevăzută prin dispozițiile art. 352 alin. 1 C.pen. este transpusă în preexistența unor dispoziții obligatorii în materie de prevenție și încălcare intenționată sau din culpă a acestor dispoziții. Prin diferite acte normative (ordonanțe militare, ordonanțe de urgență), Guvernul României a dispus luarea unor măsuri apreciate drept necesare pentru prevenirea răspândirii virusului SARS Cov 2 în România, fiind impuse, gradual, mai multe restricții privind dreptul de circulație ori de întrunire a cetățenilor. Prin Ordinul nr. 414/11.03.2020 al Ministrului Sănătății, modificat la data de 25.03.2020, au fost stabilite modalitățile de carantinare, izolare și internare a persoanelor suspecte de infectare cu acest tip de coronavirus sau care s-au întors din țări în care pandemia afectase un număr important de persoane, considerate roșii sau galbene, în funcție de numărul de persoane confirmate ca având COVID-19. Dispozițiile art. 1 alin. 3 lit. a) din Ordinul nr. 414/11.03.2020 al Ministrului Sănătății, conform cărora măsura izolării la domiciliu se instituie asupra persoanelor care au călătorit în ultimele 14 zile în localități din zonele afectate de COVID-19, altele decât cele cu transmitere comunitară extinsă (zona galbenă), s-au aplicat în cazul inculpatului ce a revenit pe teritoriul României la data de 31.03.2020 din Suedia. În baza prevederilor art. 3 din Ordonanța Militară nr. 4, pe fondul nerespectării condițiilor izolării la domiciliu, inculpatul a fost introdus în carantină pentru o perioadă de 14 zile, cu suportarea cheltuielilor aferente. Prin adresa remisă la dosarul cauzei de către Direcția de Sănătate Publică a Județului B_____ (f. 22), s-a reliefat maniera de aplicare a prevederilor din actele normative indicate în cazul inculpatului

Prin decizia nr. 458 din data de 25.06.2020, publicată în M. Of. nr. 581/2.07.2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile art. 25 alin. 2 teza a II-a din Legea nr. 95/2006 și ale art. 8 alin. 1 din O.U.G. nr. 11/2020 sunt neconstituționale. Art. 25 alin. 2 din Legea nr. 95/2006 statuează că măsurile privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii, precum și bolile transmisibile pentru care declararea, tratamentul sau internarea sunt obligatorii se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății. Conform art. 8 alin. 1 din O.U.G. nr. 11/2020, în cazul epidemiilor/pandemiilor sau situațiilor de urgență de sănătate publică internaționale declarate de Organizația Mondială a Sănătății, dacă există un risc iminent pentru sănătatea publică, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional (2005), la propunerea Grupului tehnic de experți ai Ministerului Sănătății, ministrul sănătății instituie carantina pentru persoanele care _____ din zonele afectate, ca măsură de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor.

În motivarea deciziei enunțate, instanța de contencios constituțional a punctat că deși dispozițiile art. 25 alin. 2 teza I din Legea nr. 95/2006 trebuie privite ca un cadru de reglementare generic, care consacră competența de acțiune a ministrului sănătății prin emiterea de acte administrative normative într-un domeniu specific și care nu sunt contrare prevederilor Legii fundamentale, această reglementare nu poate constitui, per se, unicul temei legal pentru emiterea unor ordine ce privesc stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de epidemii care implică restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, ci este necesar ca aceste măsuri să fi fost reglementate la nivel primar, printr-un act normativ care se subordonează condițiilor constituționale care permit o astfel de restrângere. Curtea a reiterat, cu valoare de principiu, astfel cum reiese dintr-o vastă paletă de prevederi constituționale și internaționale la care a făcut referire în cuprinsul deciziei, că la nivelul legii, și nu prin acte normative subordonate acesteia, trebuie stabilite motivele și condițiile în care măsura internării

obligatorii se poate dispune, procedura aplicabilă, dreptul persoanei de a ataca în justiție actul în temeiul căruia s-a dispus internarea sa obligatorie și asigurarea garanțiilor pentru un acces la justiție efectiv. Curtea a notat că reglementările Ordinului Ministrului Sănătății nr. 414/2020 sunt relevante pentru a constata că măsura carantinei dispusă în România în contextul epidemiei determinate de infecția cu COVID-19 a putut fi calificată, în anumite situații, ca o veritabilă privare de libertate, precum și ca o restrângere, implicită, a exercițiului drepturilor fundamentale prevăzute de art. 25 și 26 din Constituție, astfel că s-a conturat imperativul reglementării acesteia la nivelul legislației primare, cu respectarea tuturor principiilor în materie. Curtea a conchis că este necesară stabilirea printr-o lege, în sensul art. 53 din Constituție, a condițiilor de instituire a carantinei, a formelor pe care această măsură le poate lua, în funcție de necesități, și a unei proceduri, chiar dacă aceasta este generală, astfel încât să reprezinte un cadru flexibil pentru o intervenție adecvată a autorităților administrative. De asemenea, Curtea a considerat că este imperativă asigurarea unui drept de acces efectiv la justiție, mai ales atunci când carantina dobândește toate caracteristicile unei privări de libertate.

Relevante în materia de referință sunt și dispozițiile art. 23 alin. 1 din Constituția României, care consacră inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei. Libertatea individuală nu are caracter absolut, însă persoana aflată sub incidența unei măsuri privative de libertate trebuie să beneficieze de o _____ garanții, astfel încât limitarea acestei libertăți să se realizeze numai atunci când este necesar, cu respectarea strictă a condițiilor prescrise de lege. În lumina art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, detenția legală a unei persoane susceptibilă să transmită o boală contagioasă reprezintă o privare de libertate ce poate fi acceptată în cadrul unei societăți în vederea asigurării sănătății și securității publice, dar care este permisă doar cu îndeplinirea condițiilor și a procedurii stabilite prin lege, fiind exclus arbitrarul. Persoana căreia i se aplică măsura detenției de ordin social medical trebuie să beneficieze de un drept de acces la justiție efectiv, care să asigure judecarea într-un termen rapid a acțiunii și să dispună eliberarea persoanei deținute nelegal. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat standardele ce trebuie să fie avute în vedere atunci când se recurge la o măsură privativă de libertate în vederea protejării sănătății publice și a evidențiat că restricțiile aduse libertății persoanei trebuie să aibă un temei legal, iar acest aspect include conformarea față de garanțiile și cerințele constituționale.

Realizând aplicarea principiilor și a considerentelor normative și jurisprudențiale ilustrate la situația supusă analizei, instanța constată că la data la care inculpatul a fost introdus în carantină și a părăsit spațiul amenajat cu această destinație, nu erau trasate, la nivelul legislației primare, măsurile pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de pandemia de COVID-19, reglementare care să se completeze cu legislația secundară deja existentă, și nu se afla în vigoare un cadru legal primar pe care să se întemeieze restrângerea sau privarea de libertate a persoanei din rațiuni de sănătate publică. Obligarea inculpatului la măsura carantinării constituie o privare de libertate, prin raportare la o _____ factori precum tipul, durata, efectele și maniera de implementare a măsurii respective, iar afectarea drepturilor sau a libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului. Actele dosarului întăresc ipoteza conform căreia inculpatul nu a fost de acord cu măsura carantinării sale și acesta a fost motivul pentru care a fugit din centrul în care fusese introdus, intenție comunicată de inculpat în prealabil martorilor B____ B____ B____ și C____ C____. În același timp, inculpatul nu a avut posibilitatea contestării în justiție a măsurii detenției de ordin medical social, planând un dubiu cu privire la nesocotirea carantinei în situația în care inculpatul ar fi avut o cale efectivă de a contesta legalitatea și temeinicia măsurii în discuție în fața unei instanțe independente și imparțiale. În esență, inculpatul nu a beneficiat de nicio garanție edictată printr-o dispoziție legală primară pentru respectarea dreptului său fundamental la libertate. De asemenea, la data adoptării conduitei ce se reproșează inculpatului prin rechizitoriu, nu erau stabilite printr-o lege care să respecte exigențele de claritate și previzibilitate condițiile de instituire și de încetare a carantinei, formele pe care această măsură le poate îmbrăca și procedura ce se impune a fi parcursă în funcție de situația în care se află persoana supusă acestei măsuri. Ulterior,

legiuitorul s-a aliniat cerințelor constituționale și internaționale și a fost adoptată Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, care a intrat în vigoare la data de 21.07.2020 și în cuprinsul căreia se explicitează noțiunea de carantină, se prevăd situațiile în care se poate institui carantina persoanelor, pașii procedurali ce trebuie urmați, necesitatea confirmării deciziei de carantinare a persoanei de către un medic sau de organele de control și posibilitatea contestării măsurii de către persoana care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim în fața instanței.

Față de argumentele expuse, instanța subliniază că în timp ce internarea voluntară este rezultatul unui mutuus consensus între medic și pacient, în cazul zădărnirii combaterii bolilor, măsura carantinării nu poate rezulta din voința unilaterală a unei autorități, ci trebuie să decurgă din lege, impunându-se astfel persoanei carantinate. În consecință, internarea obligatorie la care a fost constrâns inculpatul în absența oricăror garanții care să se oglindească în legislația primară are drept consecință lipsa situației premisă, astfel că fapta concretă nu corespunde standardelor de tipicitate obiectivă a infracțiunii de zădărnirea combaterii bolilor, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen. În contextul evocat, se va acorda aplicabilitate dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C.pr.pen., deoarece fapta dedusă judecății nu este prevăzută de legea penală.

Reținând că în cauză modul de operare al inculpatului nu corespunde tiparului obiectiv ce se regăsește în norma de incriminare, în baza art. 396 alin. 1 și 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C.pr.pen., se va dispune **achitarea** inculpatului de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de zădărnirea combaterii bolilor, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 1 C.pen.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

În baza art. 275 alin. 6 C.pr.pen., onorariul apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpat, av. P_____ D_____, onorariu aferent procedurilor de cameră preliminară și judecată, în cuantum de 1.495 lei, va rămâne în sarcina statului și urmează a fi avansat din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului de Avocați B_____.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 396 alin. 1 și 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe inculpatul sub aspectul săvârșirii infracțiunii de zădărnirea combaterii bolilor, prevăzută de art. 352 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 1 C.pen.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

În baza art. 275 alin. 6 C.pr.pen., onorariul apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpat, av. onorariu aferent procedurilor de cameră preliminară și judecată, în cuantum de 1.495 lei, rămâne în sarcina statului și urmează a fi avansat din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului de Avocați B_____.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei.